

АВОНАМЕНТ:

за година 40 лева,
за 6 месеца 25 лв.

ОБЯВЛЕНИЯ:

Годешни и външални 40 лв.
Всички други обявления и
реклами по 75 ст. на кв. см.
Неплатени и благодарно-
сти по 80 ст. на кв. см.
Приватни обявления по
80 ст. на дума.

ИЗТОЧЕНЪ КРАЙ

СЛУЖИ НА ДЕМОКРАТИЧЕСКИЯ СГОВОРЪ
БУРГАСКИ ОКРЪЖЪ.

Излиза всяка
СЕДМИЦА.

Всичко за вѣстника
се изпраща до
редакцията му.

Урежда
Редакцията к-тъ

Къмъ избирателитѣ отъ Сливенска околия.

Избиратели,

Нѣмайки възможност да обиколимъ всички населени мѣста отъ Сливенска околия, ние не сме въ състояние сега да се срещнемъ съ всички избиратели отъ околията, за да ги освѣтимъ върху работата на Народното Сѣбрание и на правителството. Затова ние се обръщаме къмъ насъ съ настоящето си писмо, като оставяме за по късно да направимъ това, което направихме само въ нѣколко села, т. е. да ви посѣтимъ и лично да се срещнемъ съ васъ.

Първата задача на правителството въ тоя моментъ е да закрѣпи държавната власт и да възстанови авторитета на законитѣ. За тая цѣль правителството прави голѣми усилия за да накара всички да зачитатъ законитѣ, като прѣслѣдва най-строго ония, които отиватъ срещу закона и държавата и като се стреми да замѣни негоднитѣ и нечестнитѣ чиновници съ по-добри.

За да се тури край на печалното положение, създадено отъ септемврийскитѣ събития, Народното Сѣбрание гласува амнистия, която засѣга всички провинения, освѣнъ водителитѣ и подбудителитѣ. Последнитѣ не могатъ да бъдатъ освободени отъ тежката отговорност, която носятъ, понеже тѣ съзнаватъ се оплъчиха срещу интереситѣ на своето отечество. Въпрѣки многократнитѣ напомнания и предупредения, тѣ не можаха да бждатъ отклонени отъ прѣсѣжното си намѣрение, услужвайки повече на чужда държава и на авантюристѣ, отколкото на една идея, да повдигнатъ бунтъ срещу собствената си държава, като поставятъ въ опасностъ нейното съществуване. Тѣ извършиха едно тежко прѣстѣпление срѣщу отечеството си и то не може да остане некажано, толкова повече, че увлѣкоха заедно съ себе си невинни хора, които поради простотата си трѣгнаха следъ тѣхъ за да проливатъ напрасно своята кръвъ и оная на своитѣ братя. Нека това послужи за назидание на всички ония, които биха трѣгнали и въ бждеще въ такава опасна пѣтица.

За да осигури държавниятъ редъ и спокойствие въ страната, Народното Сѣбрание гласува законъ за защита на държавата. Съ това се изпълни единъ дългъ къмъ държавата и се възприе една мѣрка, отдавна прокарана въ всички държави. Цѣльта на тоя законъ е да даде възможност на държавната властъ да взема най-строги мѣрки и да предупреди още въ зародища му всѣки опитъ на разрушителнитѣ и отрицателнитѣ сили въ страната, да посѣгатъ върху държавата и нейнитѣ основни институти по пѣтя на нелегалнитѣ дѣйствия, бунтоветѣ и заблуждаването на населението. Огъ сега нататѣкъ всѣки, който би трѣгналъ между народа съ цѣль да убѣждава хората да ставатъ членове на тайни организации, или да ги насѣква срѣщу държавата като демагогства и лъже за нейното положение, ще има да изпита най-тежкитѣ послѣдствия отъ прилагането на закона за защита на държавата въ всичката му строгостъ.

Презъ краткото врѣме, въ продължение на което Народното Сѣбрание можеше да законодательствува, а именно отъ 9-ти Декември до 5-ти Януари, то не можеше да извърши много работи. Но то все пакъ разрѣши нѣкои въпроси, които иматъ голѣмо значение за икономическото и финансово положение на страната. Единъ отъ тия въпроси бѣше ограничението на вноса отъ чужбина на прѣдмети, които не сж отъ първа необходимостъ. Това ограничение се направи съ цѣль да се поправи нашиятъ търговски балансъ, за да може по тоя начинъ да се попрѣчи на по-нататѣшното падане на лева. А за да не стане послѣдствие на забранитѣ стоки, възприе се, че никой търговецъ нѣма право да увеличава цѣната на забранитѣ стоки, които сж останали още въ страната, съ повече отъ 10%. Нарушителитѣ на тая наредба ще се наказватъ извѣрдно строго.

Народното Сѣбрание прие на първо четение законопроекта за опитнитѣ станции. Тия станции иматъ особно голѣмо значение за земеделското население. Тѣ ще дадатъ възможностъ, следъ извѣстно врѣме, да се направятъ редъ подобрѣния въ земедѣлието. Чрѣзъ тѣхъ ще се проучатъ особеноститѣ на почвитѣ и на сѣмената у насъ и следъ това ще се прѣпорѣчатъ на нашитѣ селяни и земедѣлци, такива сѣмена и такива торове, които ще имъ дадатъ възможностъ при малко по-голѣмъ трудъ да добиятъ много по-голѣмъ добивъ, отколкото досега.

Правителството внесе и законопроекта за общественитѣ застраховки. Тоя законъ има за задача да обезпечи работничеството отъ градове и села въ случай на злополука, болестъ, инвалидностъ и старостъ. Ползитѣ отъ тая застраховка ще бждатъ извѣрдно голѣми. Онова, което плаши най-много работничеството и което го прави да дава ухо на заблужденията на крайнитѣ и разрушителни идеи, това е грижата за утрѣшния день, това е страхътъ, че утрѣ вследствие на болестъ или на старостъ работникътъ може да остане на улицата, безъ едно петаче въ джеба, изложенъ на гладна смъртъ. Обществената осигуровка дава възможностъ да се обезпечи бждещето на работника и съ това го прави по-производителенъ, по-спокоенъ, а това значи и по-надежденъ елементъ за държавата. Ние се надѣваме, че работницитѣ ще разбератъ значението на тая реформа и сами ще допринесатъ твърди много за нейното сполучливо приложение.

За да се възстанови равновѣсието въ стопанския животъ и за да се прѣвѣрши една отъ най-важнитѣ причини за сѣжотията, правителството, по съвѣтъ на Висшия Стопански Съвѣтъ, на който единъ отъ вашитѣ представители е подпредседателъ, унищожи спекулата съ лева на борсата и постави търговията съ чужди платежни срѣдства подъ държавенъ контролъ. Благодарнитѣ резултати отъ тая мѣрка се видѣха извѣднѣжъ: падането на лева се спря и той се затвърди на една опредѣлена величина. По всичко изглежда, че тая мѣрка ще допринесе много за стабилизирането на българския левъ. А стабилизирането на лева е онзи факторъ, който ще даде възможностъ на всички български граждани да заживѣятъ следъ извѣстно врѣме толкова нормално и така добре, както това бѣше преди войнитѣ.

Но за да стане това потрѣбно е разумно живѣне, трудъ и производство.

Безъ мѣка нѣма сполука, безъ производство нѣма задоволяване на нуждитѣ, а безъ трудъ не може да има производство. Извѣстно врѣме ние трѣбва да живѣемъ пестеливо, за да можемъ следъ това напълно да задоволяваме нуждитѣ си. Това се отнася особно до заможнитѣ, до богатитѣ, до ония, на които доходитъ значително надвишаватъ нуждитѣ. Тѣ не трѣбва да живѣятъ луксозно, защото луксътъ на богатитѣ дразни бѣдния народъ, който едвамъ задоволява своитѣ потребности и създава въ него настроение на умира не само срещу богатия, но и срещу самата държава. Ние имъ да доживѣемъ по-добъръ животъ, ако не станемъ всички общественици, а това значи, да не мислимъ само за себе си, но и за обществото, за другитѣ, особно за ония, които сж по-злѣ отъ насъ и иматъ нужда отъ нашата помощъ.

Ако вървимъ по тоя пѣтъ, ние ще можемъ да напреднемъ, и, като закрѣпимъ държавата вътрѣшно, да засилимъ нашия авторитетъ и предъ чуждитѣ държави, отъ които очакваме помощъ и съдѣйствие, за да издигаме нашето отечество все повече и повече. Това ще стане толкова по-скоро, колкото ние повече обичаме майка България и колкото по-дисциплинирани граждани станемъ на нашата държава.

Това зависи и отъ водителитѣ и отъ последователитѣ на новата голѣма партия на „Демократическия Сговоръ“, която е единствената мощна политическа сила въ страната въ тоя моментъ. И тѣмъ затова членовѣтѣ на тая партия иматъ единъ върховенъ дългъ, който сѣстои въ това, да бждатъ вѣрни, дисциплинирани и самопожертвувателни граждани на държавата и сжщеврѣменно да развиятъ максимални усилия за да пропагандиратъ идеитѣ на „Демократическия Сговоръ“, да засилатъ сѣблението и единението помежду си и по тоя начинъ да създадатъ такава една политическа организация, която да може да се противопостави на всѣки опитъ, отгдѣто и да идатъ тѣ, да се посѣгне на основитѣ на държавата. Нека всички помнимъ, че спасението и обновлението на страната зависи единствено и изключително отъ силата на „Демократическия Сговоръ“ и отъ прѣдаността на неговитѣ последователи къмъ отечеството. Показвайки ни да поставяме винаги интереситѣ на отечеството по-високо, отколкото вашитѣ лични, групови или партийни интереси, ние завършваме нашия позивъ къмъ насъ, извиквайки заедно съ васъ:

Да живѣе България!

Проф. Д. Мишайковъ, Иосифъ Робевъ, Пендю Стойчевъ.

Проф. Д. Мишайковъ.

Селото и градътъ.

Никога не е имало въ нашата страна по пакостна агитация отъ оная, която презъ последнитѣ нѣколко години се развиваше отъ страна на дружбацитѣ и която прѣслѣдваше цѣльта да все умира между селото и града. Тия, които правѣха тая агитация, вършиха съ това едно голѣмо прѣстѣпление, защото съ нея тѣ подравяха основитѣ на нашата общественостъ. Не може да се развива нормално и добъръ една страна, въ която не сжществуватъ добри отношения между граждани и селяни, не може да се развива успѣшно една страна, въ която градътъ потжиква интереситѣ на селото или пъкъ селото потжиква интереситѣ на града.

Градътъ и селото сж създадени така, че не могатъ да живѣятъ единъ безъ други. Градътъ не може да се изхрани самъ. За изхранването на града сж нужни ония произведения, които дава селото. Но и селото не може безъ града, защото безъ него селото нѣма да има гдѣ да продава своитѣ произведения и срещу тѣхъ да купи всичко онова, което е нужно за живота на селянина, напр., солъ, газъ, желѣзо, памукъ, царвули, обуца и др. под. Градътъ е необходимъ за селото още и поради това, че въ него сж събрали всички държавни учрѣж-

дени, които засѣгатъ интереситѣ и живота на по широки кръгове на населението. Въ града се намира финансовото управление, акцизното управление, горското управление, гимназията, болницата, окръжния сждъ и пр. и пр. Тия учрѣждения не могатъ да бждатъ по селата, защото сж по едно за много села и най-удобното е да се намиратъ въ едно централно мѣсто, лесно достъпно за всички околни села. При това, всички тия учрѣждения трѣбва да бждатъ на едно мѣсто, за да могатъ лесно и бързе да се сношаватъ едно съ друго. Всичко това показва, че градътъ е една необходимостъ не само като икономически центъръ на една селска областъ, но и като неинъ административенъ центъръ.

Но градътъ е и културниятъ центъръ на селата, никой не може да оспорва, че крайната цѣль на всѣки народъ е неговото културно издигане, а това значи той да стане по просвѣтенъ и да живѣе при по добри хигиенически и материални условия. Въ това отношение първитѣ стѣпки се правятъ най-напрѣдъ въ града, защото тамъ живѣятъ по интелегентнитѣ и по заможнитѣ хора, които най-напрѣдъ подобряватъ своя животъ въ едно или друго отношение и съ това даватъ примѣръ на селото за да може и то,

като подражава на тях, да се издига постепенно въ културно отношение. Благоустройствените работи, които се извършват въ града сж така сжщо единъ примѣръ, който учи селото какъ да подобрява своето благоустройство.

Градътъ е и политически центъръ. Каквото и да се говори и да се прави, централните управления на партиите ще бждат винаги въ градовете. Политическия животъ на селото се ръководи винаги отъ града, защото политическата интелигенция живѣе въ града. Това се видѣ най-добрѣ отъ събитията прѣз вѣмето на дружбашкото управление, когато постепенно центърътъ на тѣжестта, който първоначално бѣше въ селото, се постепенно прѣхвърли въ града. Известно е така сжщо какви, пакостни послѣдствия се явиха за земеделския съюзъ отъ обстоятелството, че при това прѣхвърляне, въ градските дружби нахълтаха най-корумпираните и най-малко интелигентните хора отъ града, които разстроиха най-сетнѣ и цѣлия съюзъ.

Всичко това показва, че градътъ има голѣмо значение за селото. Въ всяка една страна, градовете сж културните, икономическите и политическите центрове и затова тѣ сж водителитѣ на нацията, въ нейния устрѣмъ къмъ усъвършенствование и прогресъ. И затова добрите отношения между града и селото сж една първостепенна необходимостъ за добрия успѣхъ на държавата. Но, за да може да има такива отношения, трѣбва и градътъ да бжде внимателенъ къмъ селото. Градската интелигенция трѣбва да обича селото, тя трѣбва да ходи между селенитѣ, за да проучва тѣхния животъ и тѣхните нужди и да се мчи, въ кръга на възможното, да ги задоволява. Тя трѣбва да учи и възпитава селянина въ гражданственостъ и общественостъ. Само по такъвъ начинъ ще може да се насочатъ отношенията между града и селото въ единъ правиленъ пътъ, само по такъвъ начинъ ще може да се прѣсече пътя на разнитѣ политически авантюристи къмъ българското село.

Да водимъ борбата!

Слѣдъ 9 Юний мисълта за едно бързо сгрупиране на разпилените демократически сили въ страната намѣри едно широко разпространение всрѣдъ народните маси и върховете на отделните партии. Прѣдъ непрѣодолимия натискъ отъ долу трѣбваше — кои съ радостъ, кои съ скръбъ, да прѣкловятъ глава и се наредятъ подъ чистото знаме на новата обществена сила — Демократическия Сговоръ. Този фактъ дойде да покаже, че и методитѣ въ политическите борби ще бждатъ коренно промѣнени. Идѣствително въ послѣдните законодателни избори не се забѣлѣваше нищо отъ онова, което наблюдавахме въ миналото — близко и далечно. Всѣки се стрѣмеше да даде една ясна прѣцѣпка на юнскитѣ и септемврийски събития, за да почерпи необходимата поука. Липсваше оази креслива до истерика комунистическа фразеология, която тѣй дълбоко тровеше души на заблуденитѣ градски и селски слоеве.

Положението отъ день на день се прояснява и слѣдователно терена на политическите борби се изчиства отъ всички прѣпятствия. Силитѣ, които ще има да дѣлятъ междувъ въ тѣзи борби ще иматъ пълна възможностъ да уяснятъ своитѣ отношения и съ единъ спокоенъ тонъ да проявятъ творческа дѣйностъ.

Безспорно голѣмия дѣлъ въ проявата на творческа дѣйностъ трѣбва да падне и ще падне върху Демократическия Сговоръ, като най-голѣма обществено политическа сила вземаща ръководно мѣсто въ управлението на страната. Ней се пада да дава тонъ и направление на политическите борби, като първа поставя проблемитѣ, които ще трѣбва да се разискватъ всрѣдъ обществото и намѣрятъ своето разрѣшение. Со-

циалния ставъ на новата партия е такъвъ, че безспорно ще се наложи, съ силата на историческа необходимостъ щото погледа на ръководящите лица да се насочи прѣди всичко къмъ слабите економически единици — работници, еснафи и малоимотни селяни. Тѣзи слоеве сж основата на сговора. Разбира се, че не бива да се забравятъ и другитѣ съществувания — всичко трѣбва да намѣри закрила отъ държавната властъ. Но нека се припомнимъ отъ мисълта, че не може съ единъ замахъ да се извърши промѣна въ всички области.

За да може дѣлото на сговора да успѣе, необходимо е едно подтягване на редоветѣ му. Вслѣдствие септемврийските събития и настѣпалитѣ непосредствено слѣдъ тѣхъ изборни борби организационната работа остана доста назадь. Не че редоветѣ сж разредени, а че не сж стегнати. Щомъ това е така — а то не може да бжде оспорено отъ никого, необходимо е централните управления тѣла да взематъ бързи мѣрки въ това отношение. Мждруването и излишната словоохотливостъ въ такива вѣрмена, ако не е прѣстѣжна, то най-малкото е пакостна за общото дѣло. Разбира се, не бива мѣстните управителни тѣла да очакватъ всичко отъ горѣ — началството най-добрѣ знай, а трѣбва да проявятъ инициативи целящи заздравяването на организациите. За тази цѣль въ провинцията не липсватъ нито сили, нито опитностъ. Нужно е само желание и съзнание за общо дѣйствие. Когато се завърши организационната работа ние вече смѣло можемъ да се отдадемъ изключително на състезание съ нашитѣ политически противници. Нашитѣ програмни начала сж обрзецъ на демократичностъ и съ открито чело можемъ всрѣдъ вси-

чки обществени слоеве да ги прокламираме високо. Разрушителните елементи още не сж уничтожени. По пътя на идейната борба всрѣдъ тѣхната политическа шарланатия трѣбва да бждатъ обезвредени. Познавайки прѣдаността и себестрицанието на ония, които тѣй енергично водиха борбата срѣщу дружбашината, нѣма причини да се съмняваме, че демокрацията ще побѣди и тя трѣбва да побѣди!

Прочее, напредъ въ борбата!

Йосифъ Робевъ.

ПАРТИЙНА ХРОНИКА.

По една похвална инициатива на демокр. сговоръ да се освѣтлятъ избирателитѣ по направеното до сега отъ камарата, както и за бждитѣ мѣрки, които ще прѣдприеме послѣдната, народните прѣдставители на Слив. околия г. г. Мишайковъ и Йос. Робевъ дадоха завчера на 13 януари първия си отчетъ предъ своитѣ избиратели въ читалището „Зора“ за досегашната си дѣйностъ въ камарата.

Първия отъ тѣхъ изложи стопанското състояние на държавата, като се спрѣ върху нашата валута, мѣрките, които е взело правителството за стабилизирането на лева, слѣдъ това показа нуждата отъ единъ държавенъ балансъ въ вноса и износа на страната и особно отъ единъ уравновесенъ бюджетъ, който главно ще повдигне народ. престижъ въ странство.

Втория обрисова политическото положение на страната слѣдъ 22 септемврий и мѣрките, които е взелъ демокр. сговоръ за въдворението на миръ и законностъ въ държавата.

На 16 того членовѣтъ на околийското и градско бюро на Демократическия Сговоръ въ Сливенъ и народнитѣ ни прѣдставители имаха събрание въ клуба на партията. На това събрание искрено се казаха доста думи и мисли отъ първите хора на партията.

Една искренна загриженостъ имаше въ всички за бждещето на страната и цѣра се подчерта отъ всички оратори, че е само въ сговора, въ сплотяването на демократическите сили.

Събитията изглежда, че сж повлияли отъ мждруванията на нѣкои партизани и интереситѣ на отечеството по-сжжия отъ дребнавитѣ амбиции на нѣкои честолюбци, затова всички единодушно полагатъ усилия за сговоръ.

Това събрание е едно отъ радно явление въ нашия политически животъ въ Сливенъ, което обнадѣди всѣки добъръ българинъ, че България има още добри синове, които цѣлятъ доброто на страната си.

Врички оратори, които говореха

въ това събрание искрено и не смислено подчертаха нуждата отъ сплотяване на охоронитѣ парти. Това бѣ куражъ за събрание, които виждатъ единствено вчерашнитѣ политически противници. Ние поздравяваме дѣятели сговора въ Сливенъ и пожелаваме тѣхъ. По-чести събрания, по-ясни слова, повече организации, да да живѣе партията единъ интензивенъ животъ на борба срѣщу разрушителните елементи.

На 20 того Демократическия сговоръ въ Айтосъ е устроилъ прѣдъ публично събрание, на което говорилъ народния прѣдставителъ Илия Тодоровъ, а слѣдъ обѣдъ — олийско организационно събрание, което сж присѣдствували много лани отъ околията.

Градското бюро на Демократическия Сговоръ въ гр. Айтосъ е конституирало както слѣдва: прѣдсѣдателъ: Г. Керемидчиевъ; прѣсѣдателъ: Крумъ Боевъ; подпрѣсѣдатели: К. Огняновъ и Руско Тодоровъ; секретаръ: Петко Капаровъ; сиреръ: Димитър Папазовъ; Вълчо Фотевъ; Стефанъ Пенковъ; Рафаилъ; Дифтеръ Георгиевъ; Стефановъ и Димитър Панафитовъ.

Утвърдени бюро на Демократическия Сговоръ:

с. Артактаре, Сливенско: Даневъ, Петко Стояновъ, Василь дановъ, Стойко Георгиевъ, Георгиевъ, Георги Стефановъ, Юрдановъ, Атанасъ Г. Стайковъ.

с. Николаево, Сливенско: данъ Стояновъ, Д. Господиновъ, Митевъ, Митю Тоневъ, Ивановъ, Михайлъ Д. Петковъ, Димитър Ив. Свириковъ, Димитър тровъ.

с. Скобелово, Сливенско: Даневъ, Никола Косевъ, Георги наудовъ, Славъ Великовъ, Георгиевъ, Иванъ Ст. Гочевъ, Атанасъ Вълчевъ, Матю Г. Делимиевъ.

с. Михайлово, Сливенско: янъ Аврамовъ, Димитър Николевъ, Тодоръ М. Русевъ, Янко Пейковъ, Георги Данчевъ, Дончо Димовъ, Ив. Паражеровъ, Къню Кондевъ, Андоновъ.

Огъ новата 1924 год. отворихъ питейното заведение на покойния Кържалъ — срѣщу Ямболския ханъ. Продавамъ: чисти бѣли черни натурални вина и гроздова ракия. Закуски разни на скара. Провѣрете и ще се увѣрите.

Методи Стойновъ.

Никола Н. Самсарджиевъ Електротехникъ

Извършва всякаква електротехническа работа. Нуждающитѣ се отъ него, могатъ да намѣрятъ въ магазина Д. Консуловъ — Сливенъ.

БЪЛГАРСКА БАНКА

КЛОНЪ СЛИВЕНЪ

Площадъ „Х. Димитъръ“

КАПИТАЛЪ 30 МИЛИОНА ЛЕВА

ЦЕНТРАЛА — СОФИЯ. КЛОНОВЕ: ВАРНА, ПЛОВДИВЪ, РУСЕ, БУРГАСЪ

Извършва всякакви банкови операции. Приема влогове — срочни и безсрочни при най-износни условия. Прави преводи на всякакви суми за България и странство. Приема влогове съ спешни книжки на износни условия.

Телеграфически адресъ: Промисленбанкъ

Телефонъ № 57.